כתבת העולם הזה גילה רזין קראה מודעה של גבר ואשה שהציעו

בילוי לזוג תמורת תשלום - ומדווחת על המארחים

זוג צעיר ולבבי מעונין לארח לסופי שבוע בתמורה כספית גבוהה בודדים/ות או זוג בגילאים 30-50 אינטלקטואלים בלבד.

את „כך המבקשים חידוש, משהו שונה, שעליו חולמים ומבקשים שיתממש.“ הזמינה המודעה בכתב־עת ישראלי הקורא לכל המעוניינים לפרסם במדורו המיוחד מודעות־חינם. רוב המו־דעות מפנות את אותם הנענים להן לכתוב לתיבת־דואר. מעטים הם הנועזים המפרס־מים גם את מיספר הטלפון.

עינו של צביקה צוויגנברג (35) צדה מודעה בזו הלשון: „זוג צעיר ולבבי מעונין לארח בסופי־שבוע, בתמורה כס־פית גבוהה, בודדים/ות או זוג בגילאיים 50—30. אינטלקטואלים בלבד.“

צביקה ניסה לעניין אותי לצאת לבדוק ביחד את התופעה הרווחת היום בקרב ציבור רחב בישראל. הצעתי לו שנענה למודעות נוספות, כדי להתרשם מכמה הזמנות כאלה לבילוי אינטימי, אך במודעה ראשונה זו נעצרנו.

צביקה חייג למיספר הטלפון שצויין ב־מודעה, מהעבר השני של הקו הציג עצמו הגבר בשם יעקב נשר. השם הדליק בראשינו נורה אדומה. ניסינו לדובב את האיש ולהשיג ממנו כמה שיותר פרטים מזהים. הוא ניסה להתחמק מתשובה ברו־רה, אך התפאר בכך שבעבר הסתבך עם החוק. סיגנון דיבורו רימז על כך שהוא אדם דתי.

היה ברור לנו שנפגוש במוהל ובחיילת, בני־הזוג שנעצרו בנובמבר 81' על־ידי שוטרי מיחלק־מוסר במישטרת תל־אביב, בחשד של ניול בית־פגישות (עולם הזה 2308).

גילויים של יעקב נשר (35) וסיגלית פרקש (21) עורר הפתעה: פסק־הדין ב־מישפטם עדיין לא הושמע, בעיקבות בק־שתם. לשופט שלפניו הופיעו, הם הבטיחו שבדעתם להינשא ולעקור לירושלים, שם עתיד הרב־המוהל להצטרף לישיבת אור שמח.

נשר קבע עם צביקה פגישת היכרות ביום ראשון בכתובת מסויימת בבני־ברק.

בפגישה זו, כך אמר נשר, הוא ובת־זוגו יוכלו לעמוד על סיבנו, להתרשם אם אנו מספיק אינטלקטואלים לטעמם. אם נמ־צא חן בעיניהם, נסכם במקום את בילוי סוף־השבוע ומחירו.

תמונות חתונה

„סיגי, בואי תכירי את האורחים שהגיעו!“ קרא נשר כשהוא פתח לפנינו את דלת ביתו. סיגלית הופיעה מ־כיוון המיטבח, לבושה במכנסיים קצרים, שחשפו זוג רגליים ארוכות וחטובות. היא לבשה חולצת טריקו לבנה ונראתה כמו קיבוצניקית, לא כמארחת מפתה מהסרטים. היחידי שלא היה נבוך מהסיטואציה היה יעקב נשר, שהפגין ביטחון עצמי רב. הוא הזמין אותנו לשבת בסלון, את סיגלת הוא שלח אל המיטבח, כדי שתב־דוק אם עוגת־השוקולד הנאפת בתנור עו־לה יפה. היא הסבירה לנו בהתנצלות שיעקב הכין אותה, ורק בו תלויה הצ־לחת האפיה.

הצגנו עצמנו בשמותינו הפרטיים. צבי־קה צוויגנברג סיפר שהוא סופר, וסיגלית ביקשה לדעת מהם הספרים שכתב. צביקה

מין בריבוע בסוף השבוע

יעקב וסיגלית משחזרים תמונת נשואיהם
נשואים רק חודש

מעוניין לארח בסופי־שבוע, בתמורה כס־פית גבוהה, בודדים/ות או זוג בגילאיים 50—30. אינטלקטואלים בלבד.“

צביקה ניסה לעניין אותי לצאת לבדוק ביחד את התופעה הרווחת היום בקרב ציבור רחב בישראל. הצעתי לו שנענה למודעות נוספות, כדי להתרשם מכמה הזמנות כאלה לבילוי אינטימי, אך במודעה ראשונה זו נעצרנו.

צביקה חייג למיספר הטלפון שצויין ב־מודעה, מהעבר השני של הקו הציג עצמו הגבר בשם יעקב נשר. השם הדליק בראשינו נורה אדומה. ניסינו לדובב את האיש ולהשיג ממנו כמה שיותר פרטים מזהים. הוא ניסה להתחמק מתשובה ברו־רה, אך התפאר בכך שבעבר הסתבך עם החוק. סיגנון דיבורו רימז על כך שהוא אדם דתי.

היה ברור לנו שנפגוש במוהל ובחיילת, בני־הזוג שנעצרו בנובמבר 81' על־ידי שוטרי מיחלק־מוסר במישטרת תל־אביב, בחשד של ניול בית־פגישות (עולם הזה 2308).

גילויים של יעקב נשר (35) וסיגלית פרקש (21) עורר הפתעה: פסק־הדין ב־מישפטם עדיין לא הושמע, בעיקבות בק־שתם. לשופט שלפניו הופיעו, הם הבטיחו שבדעתם להינשא ולעקור לירושלים, שם עתיד הרב־המוהל להצטרף לישיבת אור שמח.

נשר קבע עם צביקה פגישת היכרות ביום ראשון בכתובת מסויימת בבני־ברק.

בפגישה זו, כך אמר נשר, הוא ובת־זוגו יוכלו לעמוד על סיבנו, להתרשם אם אנו מספיק אינטלקטואלים לטעמם. אם נמ־צא חן בעיניהם, נסכם במקום את בילוי סוף־השבוע ומחירו.

תמונות חתונה

„סיגי, בואי תכירי את האורחים שהגיעו!“ קרא נשר כשהוא פתח לפנינו את דלת ביתו. סיגלית הופיעה מ־כיוון המיטבח, לבושה במכנסיים קצרים, שחשפו זוג רגליים ארוכות וחטובות. היא לבשה חולצת טריקו לבנה ונראתה כמו קיבוצניקית, לא כמארחת מפתה מהסרטים. היחידי שלא היה נבוך מהסיטואציה היה יעקב נשר, שהפגין ביטחון עצמי רב. הוא הזמין אותנו לשבת בסלון, את סיגלת הוא שלח אל המיטבח, כדי שתב־דוק אם עוגת־השוקולד הנאפת בתנור עו־לה יפה. היא הסבירה לנו בהתנצלות שיעקב הכין אותה, ורק בו תלויה הצ־לחת האפיה.

הצגנו עצמנו בשמותינו הפרטיים. צבי־קה צוויגנברג סיפר שהוא סופר, וסיגלית ביקשה לדעת מהם הספרים שכתב. צביקה האריך בהסבר על סיפורי מדע בידיוני שחיבר.

המארחת מזגה לנו משקה חריף. המארח הלך למיטבח והכין לנו סחלב. שעה ארו־כה עסקנו בהשמעת חוות־דעת על טיבם של המשקאות והמאכלים שהוגשו לפנינו.

סיגלית ענדה טבעת, בעוד שצבעותיו של יעקב היו נקיות מתכשיטים. הת־עניינתי לדעת אם הם נשואים. היא סיפרה לנו בהתרגשות שהם נישאו לפני חודש, שהיא היתה זו שלחצה על יעקב להי־נשא. היא דיברה בהתרגשות על הטקס בבית־הכנסת, שאליו הוזמנו רק ידידים מעטים.

ביקשתי לראות תמונות מהחתונה. סיג־לית הביאה לנו כמה תמונות, שצולמו באיכות גרועה.

סיפרתי לבני הזוג שאני יודעת לצלם ובמיקרה מצויה בתיקי מצלמה. הצעתי לצלם אותם כדי שבאלבום המישפחתי יהיו להם גם תמונות באיכות טובה.

הוצאתי את המצלמה, חיברתי את ה־פלאש ואז קפץ לעברי המארח: „יש לך מנוע המחובר למצלמה, אתם בטח אנשי־מישטרה!“ קרא בבהלה.

הוא רץ אל הדלת, סובב את המפתח. חצה במהירות את הסלון וסגר את התרי־סים ודלת הזכוכית, המפרידה בין המיר־פסת והסלון.

„תראו לי תעודות, אני רוצה לדעת מי אתם!“ פקד עלינו בתקיפות. הודעתי ש־אני לא נושאת איתי תעודות. צביקה שלף תעודה ומסר אותה לידיו של יעקב. דקות ארוכות עיין הבודק שוב ושוב בכל דף. הוא שינן לעצמו את מיספר הזהות וניגש אל מכשיר הטלפון.

„יש לי ידידים בכל מקום, אני יכול מייד לברר מי אתם.“ הכריז. הוא חייג, שוחח, התרשם מהתשובה שקיבל מהאיש, שנמצא לדבריו בעברו השני של הקו. לבסוף אמר: „הכל בסדר, אני מצטער על החשד שהעליתי.“ החזיר את התעודה וסובב בחזרה את המפתח בדלתות הנעו־לות.

התלבטנו ביחד באיזו פוזה אצלם אותם. שרית ישבה בכורסה עגולה והתקשתה להחליט. הצעתי לאיציק לשבת על הכור־סה לידה, כי אפשר לביים על מושב כה צר תמונות מקסימות.

המצלמה חוללה פלאים. היא שינתה מייד